

02 διεθνή

Τιμητική σύλληψη

Αστυνομικοί βάζουν χειροπέδες στην Σούζαν Σάραντον κοντά στο κτίριο του ΟΗΕ στη Ν. Υόρκη, όπου εκατοντάδες Αμερικανοί εβραϊκής καταγωγής, ηλαιοσωμένοι από καλλιτέχνες, πραγματοποίησαν καθιστική διαμαρτυρία λίγο πριν την ομιλία του εγκληματία πολέμου Νετανιάχου στη Γενική Συνέλευση του διεθνούς οργανισμού. Συνολικά συνελήφθησαν πάνω από 100 άνθρωποι, ανάμεσα στους οποίους η εβραϊκής καταγωγής ηθοποιός Χάνα Αϊνμπίντερ, η τραγουδίστρια Λούσι Ντάκους και ο κωμικός Κέιλεμπ Χιάρον. Όπως είπε και ο ράπερ Μάκλμορ, που αποκλείστηκε από την περιοδεία του Εντ Σίραν επειδή τοποθετήθηκε υπέρ της Παλαιστίνης: «Το να πάρεις θέση μπορεί να σου κοστίσει. Αλλά δεν υπάρχει ουδέτερη θέση ανάμεσα στον καταπιεστή και τον καταπιεζόμενο». Πάντως ο Εντ Σίραν μέσα σε μία εβδομάδα έχασε μισό εκατομμύριο ακολούθους στο Instagram, οι υπόλοιποι καλλιτέχνες που συμμετείχαν στην περιοδεία του αποχώρησαν, και οι τιμές των εισιτηρίων για τις συναυλίες του κατέρρευσαν.

Ο ΟΗΕ ως θέατρο, με ανθρώπους και χωρίς

■ ΤΟΥ Ντάντε Μπαροντίνι*

Η σύγκρουση των πολιτισμών ξεδιπλώνεται στη σκηνή του ΟΗΕ. Όμως εκεί αποκαλύπτεται το ακριβώς αντίθετο της αυτοεξυμνητικής αφήγησης που επικρατεί στην πλευρά μας, αφού είναι η «ζούγκλα» αυτή που επιδεικνύει νοημοσύνη, αντοχή και υπομονή. Δηλαδή κριτήρια που συμπιπτουν με ένα παγκόσμιο φόρουμ όπως θα το θέλαμε, ένα φόρουμ «μεταξύ ίσων» – ακόμα κι αν διαφέρουν εντελώς ως προς το μέγεθος, το πολιτικό και στρατιωτικό βάρος, την ιστορία και τον πολιτισμό.

Αρχηγοί κρατών και υπουργοί Εξωτερικών εναλλάσσονται στο βήμα του ΟΗΕ και επιδεικνύουν ό,τι τους απασχολεί περισσότερο. Ήδη εδώ μπορούν να διακριθούν οι πρώτες μεγάλες διαφορές μεταξύ εκείνων που μιλούν έχοντας κατά νου να ενισχύσουν τον εσωτερικό πολιτικό τους ρόλο, και εκείνων που συλλογίζονται πώς η χώρα τους μπορεί και θέλει να σταθεί σε αυτόν τον κόσμο. Ξεχώρισαν δύο θηρία χωρίς τιμή ούτε παγκόσμια αντίληψη, που είχαν μοναδικό στόχο να τύχουν προσοχής στο εσωτερικό των χωρών τους. Στην πρώτη περίπτωση, αυτή των ΗΠΑ, αναγκάζοντας τους απειλούμενους με γενοκτονία να σηκωθούν και να αποχωρήσουν ζωντανά σε παγκόσμια μετάδοση. Στη δεύτερη –εκείνη ενός ισραηλινού γεννημένου στην Πολωνία– φτύνοντας στο πρόσωπο μιας άδειας αίθουσας, στην οποία είχαν απομείνει μόνο οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι συνεργοί.

Από την άλλη, ο μοναδικός αξιωματούχος της αντιπροσωπείας των ΗΠΑ

αποχώρησε ενώ ο πρόεδρος Πεζεσκιάν έδειχνε στον κόσμο τις φωτογραφίες των παιδιών που σφαγιάστηκαν στο Μινάμπ, την πρώτη ημέρα του πολέμου. Αυτή ήταν μια φυγή, που αφήνει πίσω της τη δυσωδία των δολοφόνων οι οποίοι υποχρεώνονται να λογοδοτήσουν δημόσια για τα εγκλήματά τους. Το αντίθετο, εν ολίγοις, από τις προηγούμενες αποχωρήσεις.

Ο Ιρανός πρόεδρος είναι κοσμικός, ένας διακεκριμένος καρδιοχειρουργός. Δεν είναι ούτε αγιατολάχ ούτε φρουρός της επανάστασης. Εκλέχθηκε νικώντας τον υποψήφιο που προτιμούσε ο κλήρος. Ένας «μετριοπαθής» δηλαδή, σύμφωνα με τα δυτικά κριτήρια. Ένας «μετριοπαθής» που διεκδίκησε, ωστόσο, το δικαίωμα στην έρευνα για την ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας, επαναλαμβάνοντας ταυτόχρονα ότι η χώρα του είναι αντίθετη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων: «Δεν θα σκύψουμε το κεφάλι και δεν θα παραιτηθούμε από τα δικαιώματά μας. Το λέμε ξεκάθαρα: όχι πυρηνικά όπλα, αλλά και κανένας περιορισμός στην ειρηνική πυρηνική τεχνολογία». Επιπλέον κατήγγειλε την αισχροή διπλότητα της Δύσης: στη Μέση Ανατολή, είπε, «οι πυρηνικές βόμβες βρίσκονται στα χέρια του ισραηλινού καθεστώτος, αλλά οι επιθεωρητές καλούνται να έρθουν στο Ιράν».

Ο Πεζεσκιάν υπενθύμισε ότι «δεν μπορεί κανείς να μιλάει για ειρήνη αγνοώντας την Παλαιστίνη, η οποία παραμένει μια ανοιχτή πληγή στη συνείδηση της διεθνούς κοινότητας». Και πρόσθεσε: «Η Γάζα, παρά την αμείλικτη σφα-

γή και τη γενικευμένη καταστροφή, έχει ενισχύσει την πίστη του λαού στην αντίσταση. Η αντίσταση δεν μπορεί να καταστραφεί από βόμβες και πολιορκία: αυτό θα πήγαινε κόντρα στην ανθρώπινη φύση. Αν ένας άνθρωπος εκδιωχθεί από τη γη του, θα αντισταθεί. Αν τα σπίτια των ανθρώπων υποστούν βομβαρδισμούς και επιδρομές, αυτοί θα αντισταθούν. Ποια άλλη επιλογή έχουν; Να υποκύψουν στον εκφοβισμό; Να εκδιωχθούν από τη γη τους χωρίς να πουν κουβέντα; Αλλά όταν αμύνονται, χαρακτηρίζονται τρομοκράτες».

Από τον ηγέτη μιας χώρας που δεν έχει επιτεθεί σε κανέναν εκφωνήθηκαν σαφή λόγια: «Το λέμε ξεκάθαρα: για να υπερασπιστούμε τη χώρα μας, δεν ζητάμε την άδεια ή την έγκριση κανενός». Ταυτόχρονα, όμως, διεξάγει διαπραγματεύσεις και στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ. Γράφει η σχετική ανακοίνωση του εκπροσώπου του Ιρανού υπουργού Εξωτερικών Αμπάς Αραγκσί: «Μέσω του Κατάρ, μεταφέρθηκαν στην αμερικανική πλευρά οι θέσεις και οι προϋποθέσεις του Ιράν για την επανέναρξη της διπλωματίας με τρόπο που να μην επιτρέπει αμφιβολίες ή ασάφειες, και να μην παρέχει δικαιολογίες ή προφάσεις σε καμία πλευρά».

Τελικά, αν υπάρχουν «απολίτιστοι», αυτοί είναι η ηγετική τάξη του ευρωπαϊκού μπάξέ...

* Συντετμημένη απόδοση άρθρου στην ιταλική ηλεκτρονική εφημερίδα Contropiano (www.contropiano.org, 24/9/2026).

γυρίζει

▶ Στη **Ρωσία**, ο Πούτιν και το κόμμα του τα πήγαν στις βουλευτικές εκλογές καλύτερα κι απ'όσο έλπιζαν. Καταρχήν η συμμετοχή σημείωσε σημαντική αύξηση (σχεδόν 60% από 52% το 2021), ενισχύοντας τα επιχειρήματα πολιτικής νομιμοποίησης της κυβέρνησης. Έπειτα, η «Ενωμένη Ρωσία» του Πούτιν επίσης ενισχύθηκε σημαντικά (58% από 50% το 2021). Χάρη στο εκλογικό σύστημα, όπου οι μισές από τις 450 έδρες της Δούμας αναδεικνύονται σε μονοεδρικές περιφέρειες, αυτό μεταφράστηκε σε υπερ-ενισχυμένη κοινοβουλευτική πλειοψηφία: 346 έδρες! Το Κ.Κ. του Ζιουγκάνοφ παρέμεινε δεύτερο αλλά με σημαντικές απώλειες (14% από 19%), ενώ ελαφρά αυξήθηκε το ποσοστό του εθνικιστικού κόμματος του Ζιρινόφσκι (9% από 7,5%). Μόλις άλλα δύο κόμματα κατάφεραν να ξεπεράσουν το όριο του 5% και να μπουν στη Δούμα: το θεωρούμενο κεντρώο «Νέοι Άνθρωποι» και το σοσιαλδημοκρατικό «Δίκαιη Ρωσία».

▶ Στη **Γερμανία**, ο θεαματικός υπερδιπλασιασμός του ποσοστού της ακροδεξιάς AfD στις εκλογές του κρατιδίου του Μεκλεμβούργου (38,2% από 16,7%, με όλα τα άλλα κόμματα να σημειώνουν απώλειες) επισκιασθηκε επικοινωνιακά από την πρωτιά του κόμματος της Αριστεράς στις αντίστοιχες εκλογές του Βερολίνου (25,7% από 12,2% – εκεί το μοναδικό άλλο κόμμα που σημείωσε αύξηση ήταν η AfD: 16,3% από 9,1%). Οι δύο αυτές κρατιδιακές εκλογές, που ακολούθησαν τον θρίαμβο της AfD στο κρατίδιο της Σαξονίας-Ανχαλτ, επιβεβαίωσαν ότι η γενικευμένη δυσάρεσκεια των λαϊκών στρωμάτων οδηγεί σε τραγική κατάσταση τα δύο πάλαι ποτέ κυρίαρχα κόμματα, τους Χριστιανοδημοκράτες και τους Σοσιαλδημοκράτες. Ιδίως το κόμμα του παραπαίοντος καγκελάρου Μερτς γνώρισε πρωτοφανή ταπείνωση: στο Μεκλεμβούργο δεν πέρασε καν το όριο του 5% και έμεινε εκτός της κρατιδιακής Βουλής, ενώ στο Βερολίνο έπεσε από το 28,2% στο 18,8%.

▶ Στη **Βενεζουέλα** ιδρύθηκε την περασμένη εβδομάδα το «Συντονιστικό Λαϊκών Μετώπων και Κοινωνικών Κινήματων» με επικεφαλής τον διανοούμενο αγωνιστή Λουίς Μπρίτο Γκαρσία (που αρκετοί γνωρίζουν και στην Ελλάδα, αφού το 2015 είχε συμμετάσχει στο Resistance Festival). Το Συντονιστικό συγκροτήθηκε με πρωτοβουλία οργανώσεων από λαϊκές κομμούνες, εργατικών και αγροτικών συνδικάτων, νεολαιίστικων κινήσεων και αντιιμπεριαλιστικών πρωτοβουλιών «με στόχο την αναδιοργάνωση των αγώνων του λαού της Βενεζουέλας ενόψει της πραγματικότητας που έχει διαμορφωθεί από τις 3 Ιανουαρίου». Στην πρώτη ανακοίνωσή του τονίζει: «Η ένοπλη επίθεση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού εναντίον του λαού, καθώς και η προφανής υποταγή της ανώτατης κυβερνητικής ηγεσίας, καταστρέφει τα δημοκρατικά θεμέλια και τις δομές συμμετοχής που είχε οικοδομήσει ο λαός κατά τη διάρκεια της μπολιβαριανής διαδικασίας. Βιώνουμε μια κατάσταση απώλειας της εθνικής κυριαρχίας και της ανεξαρτησίας, με παραβίαση του Συντάγματος και των θεμελιωδών νόμων, προκειμένου να υλοποιηθεί η άμεση λεηλασία του πετρελαίου, του φυσικού αερίου και του χρυσού της πατρίδας μας»...